

VOLVO P 1800 (1961-1973)

Opis rodziny:

Samochód sportowy o symbolu P 1800 debiutował publicznie w styczniu 1960 roku, podczas Salonu Samochodowego w Brukseli, ale produkcja ruszyła dopiero jesienią, a sprzedaż na początku 1961 roku. Konstrukcja pojazdu została opracowana przez specjalistów szwedzkich, a głównym rynkiem przeznaczenia była Ameryka Północna.

Kształty samonośnego trzybryłowego nadwozia typu coupe były wspólnym dziełem szwedzkich i włoskich projektantów. Obłą formą tego nadwozia charakteryzowała się nietypowym przetłoczeniem na bokach, które dodatkowo zostało podkreślone chromowaną listwą. Do budowy tego modelu wykorzystano zespoły mechaniczne pochodzące z wcześniejszych modeli serii 120 (Amazon).

Ze względu na niewystarczające moce produkcyjne ówczesnych zakładów Volvo w Szwecji zdecydowano się na międzynarodową kooperację. Wykonanie wytłoczek nadwoziowych zlecono brytyjskiej firmie Pressed Steel, natomiast montaż tych samochodów również odbywał się w Wielkiej Brytanii, w firmie Jensen Motors.

Model P 1800 miał klasyczny układ zespołów napędowych. Do napędu zastosowano czterocylindrowy silnik benzynowy o pojemności skokowej 1,8 dm³. Standardowo łączono go z czterobiegową mechaniczną skrzynią przekładniową. Opcjonalnie montowano elektrycznie dołączany nadbieg (overdrive).

W 1963 roku, po wykonaniu około 6 tysięcy samochodów, produkcję przeniesiono do Szwecji, gdyż uznano że jakość brytyjskiej produkcji nie jest wystarczająca. Do oznaczenia modelu dodano literę S (od Sweden), a silnik zyskał nieco większą moc.

Drobne zmiany stylistyczne (face-lifting), w tym jednocześnie zderzak przedni oraz inny wlot powietrza, przeprowadzono w 1965 roku, a rok później ponownie wzmocniono silnik oraz poprawiono zawieszenie kół.

W sierpniu 1968 roku zastosowano nowy silnik o pojemności 2,0 dm³ zasilany dwoma gaźnikami, a za rok wprowadzono zasilanie wtryskowe. Nowością były także hamulce tarczowe tylnych kół. W oznaczeniu tego modelu pojawiła się litera E.

Jesienią 1971 roku wprowadzono do produkcji drugą wersję nadwoziową określaną jako kombi-coupe i mającą oznaczenie ES. Poprzez wydłużenie linii dachu powstała sylwetka dwubryłowa, a charakterystycznym rozwiązaniem były trzecie drzwi wykonane ze szkła. Opcjonalnie dostępna była automatyczna skrzynia przekładniowa.

Zakończenie produkcji samochodów tej rodziny nastąpiło w dwóch etapach. W połowie 1972 roku ukończono wytwarzanie wersji trzybryłowej, natomiast wersja ES była produkowana do połowy następnego roku. Całkowita produkcja modelu 1800 od 1961 do 1973 wyniosła 47 491 sztuk, w tym 8 077 egzemplarzy ES. Nie zdecydowano się na opracowanie bezpośredniego następcy.